

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrto leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrto leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četristopne petitvrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Ljubljanske mestne volitve.

V glavnem mestu Slovenije zdaj že dolgo gospodari z občinsko upravo ona iz c. kr. birokratov in priseljenih tujcev osnovana klika nemškutarjev in Nemcev, ki predstavlja zrno stranke, ktera je vselej in povsod pripravna družiti se s protivniki Slovenstva. Oficijelen glas tega mesta ni pravi glas slovenske Ljubljane, in vendar smo videli več let, da je zastopstvo ljubljanskega mesta pri vseh važnih prilikah povzdignilo se in govorilo v imenu Ljubljane, da celo v imenu dežele tako, kakor ni in ne more biti po želji prebivalcem. Kjer je bilo treba nemškutarjem, tam je mestno zastopstvo ljubljansko grdilo slovensko ljudstvo, kranjsko deželo, narodno stranko; potegovalo se je za vsa politična vprašanja, ktera so na to obrnena, da slovenskemu razvitku škodujejo, rovalo in glasovalo je proti prejšnji vladi, ktere geslo je bilo pomirjenje in izravnanje med narodi, enake pravice za vse. Polovični tuji svet, ki iz tega sodi, kar sliši, kar se kriči, moral je misliti, da v Ljubljani ni Slovencev. In da se je dosti kričalo v nemški rog, za to so mestnega zbora nemškutarski kričači vrlo skrbeli.

In vse to proti-slovensko delovanje in rovanje od strani ljubljanskega zbora je bilo — enoglasno, ker nobenega Slovenca ni bilo v zastopu. Slovenci so se pri zadnjih mestnih volitvah ponavljaje glasovanja držali. Pustili so protivnikom celo volišče.

Ni umestno zdaj rekriminacije delati o tem kar je bilo, ker preteklosti ne more nihče preobrniti. Ali potrebno je, da se damo od preteklosti podučiti, in se vprašamo: ali je pametno, da se tudi na dalje ljubljanski Slovenci držijo dozdajnje taktike, ali pa morda bi bilo bolje, da stopijo na bojišče in od početka vsaj manjšino v mestni zastop spravijo. Mi živo priporočamo, naj bi ravno na današnji dan v političnem društvu „Sloveniji“ zbrani ljubljanski Slovenci prijeli se zadnjega, t. j. da bi se udeležili volitev.

Zadnje volitve deželnih poslancev so pokazale, da je narodna stranka v Ljubljani močnejša nego si je sama mislila, in da ni težko zmagati, ako je delovanje živo in odločno. Razen tega ni nobenega dvoma, da imajo v tretjem razredu narodnjaki veliko večino. O tem torej, ali je mogoče vsaj manjino v mestni zastop spraviti, ni niti vprašanja.

Ne pustite torej ljubljanski slovenski volilci, da nemškutarji gospodarijo brez kontrole; da v protivnem duhu razupljajo naše staro mesto in deželo brez tehtnega in energičnega ugovora; da pri sestavljanju porotnikov enostransko nemškutarsko večino delajo tudi brez ugovora in kontrole od naših srani! Ne odtečajte se dalje boja, ker v volilnem boji se okrepi politični duh in energija, in če tudi za zdaj volite samo manjšino odločnih, izvedenih, zgovornih slovenskih mož, — iz manjšin, ktere imajo tako zdravo zrno rasti in razvoja v sebi kakor v Ljubljani narodna stranka, postanejo kmalu večine. Najnerodovitnejši posel na tem svetu pa je — roke križem držati in čakati, da pride zmaga brez boja.

Gospodarski napredek Rusije.

Ko smo zadnjikrat o ogromnem pomnoženju izvažanja žita iz Ruskega v našem listu govorili, smo rekli, da, čeravno je tudi Rusija lansko leto slabo letino imela, jej je vendar še toliko njenega pridelka ostalo, da je mogla celo zapadno Evropo, kjer so se v začetku zadnje jeseni celo lakote bali, z njim napasti, in da so zbog tega že h koncu leta 1871 žitne cene na Angleškem in Francoskem padati začele.

Zdaj je do tega prišlo, da žitnim kupcem, ki so si preveč nakupili, posebno na Francoskem, kjer so se najbolj lakote bali, velike izgube preté. Pariz, kakor naša sporočila trdijo, je tako napolnen z moko, da jo že po prav nizkih cenah v renske kraje iz Pariza pošiljajo; francoski pristani so ravno tako polni žita in še ga je veliko iz Odese na potu, zato, ker pred kupljeno, se zdaj

mora vzeti. Tudi v jadranskih pristanih se je rusko žito pocenilo.

Velikokrat že je Rusija s svojim žitnim izobiljem zapadno Evropo napasla, pa tako se špekulacija o tem izobilju še ni premotila, ko zdaj. Žitni kupci na Angleškem, Francoskem in po jadranskih pristanih, izvedevši o slabi letini na Ruskem, so jesen v Odesi, Nikolajevu, Berdjanske, Azovu in Taganrogu vse pokupili, kar so mogli doseči, misleči, da izobilje Rusije ne bo zadostovalo velikemu nedostatku zapadne Evrope. Pa produktivna moč nove (zdanje) Rusije jih je v njenih računih prevarala. Rusija je veliko veliko več pridelala, kakor je v prejšnjih letih pridelavala. Od kod to pride? Odgovor najdemo v poslednjem listu „Birževih Vjedomost“, ki v dolgem članku o novi dobi južne Rusije govori.

„Kjer so bile še nedavno neizmerne celine, puste stepe in strašne samote“, pravi omenjeni ruski list, „se zdaj že pogosto lepo obdelana polja nahajajo, ki se z mašinami in po najizkusnejših načinih obdelujejo. Od plemičev, katerim je za drage mašine i. t. d. denarja pomanjkovalo, so bogati moskovski trgovci ogromna zemljišča nakupili, ki jih obdelavajo po najracionalnejših metodah s parnimi plugi, ki po 20 do 25 tisoč srebrnih rubljev veljajo. Tako n. pr. je zemljišče Gavrilovka v bahmutskem okraju jekatarinoslavske gubernije, — zemljišče ki meri 12 tisoč desetnin, (t. j. 24 tisoč naših oralov) — neobdelano ležalo. Pred dvema letoma ga kupi moskovski trgovec Borisov. Zdaj je oskrbljeno z najboljšim orodjem, parnimi mlini, mehnično delavnico, s plugom na dve lokomotive itd. Veliko je tudi taci podvzetnikov zdaj na južnem Ruskem, da nimajo družega, ko mašine, ktere o času setve in žetve izposojajo. In da pomanjkanju tako izobraženih ekonomov, kakor jih tako umetno obdelovanje zahteva, v okom pride, je vlada v Nikolajevu napravila šesterorazredno zemljedeljsko učilišče.

Kako je do tega prišlo, da se je tako v kratkem, rekel bi, v trenutku, toliko spremenilo? To so nasledki osvobodjenja kmetov in naprav-

Listek.

Prešern, Prešern ali Preširen?

Uganka „Novicam“ in njih abecednemu otroku, gospodu — b —.

V necem dopisu iz Kanalske doline na Koroškem v „Novicah“ 20. marca letos gospod — b — govori: „Dostokrat že so grajale „Novice“, da se slovenska imena tako rada pačijo. Kako pa je to, da tudi nekteri pisatelji Vaši še celó premijajo lastno ime neumrlega slovenskega pesnika našega Prešerna v Preširna? Prav veliko rodbin po vsem Slovenskem, posebno tudi tukaj v Ukvali se nahaja z imenom „Prešern“, nobena pa „Preširn“. Pesnikov brat Jurij, ki je leta 1868 kot vpokojeni (sic!) fajmošter tukaj v Kanalski dolini umrl, in s katerim je pisalec teh vrstic pogosto občeval, se je tudi vselej le podpisal: „Prešern“. Kako se je pa pesnik sam imenoval, to nam kažejo „poezije dr. Francéta Prešerna“, v katerih na strani 11. sam pové, kaj njegovo ime pomeni, ko o svojih poezijah pravi:

„Smé nekaj nas, ker smo Prešernove, biti prešérnih; Pésem kaže dovólj, kák je naš ôče kroták.“

Mislím, da je Prešernova slava tolika, da ga z imenom „Preširen“ ne moremo viši slaviti.“

Kakor mačka željno poskoči, kadar kako miš ugleda, tako so k tem nepremišljenim besedam svoje trde kosti v skok povzdignile tudi vrle „Novice“, in pod črto jim dodale svojo nevednost, rekoč: „to, častiti gospod, morate vprašati gosp. Jož. Jurčiča in gosp. Jož. Stritarja; morebiti jima je Prešern iz unega sveta poslal pooblastilnico, da sta njegove poezije izdala pod imenom Preširna. Vred.“

Možu, kakoršen je urednik klepetávih „Novic“, slabo pristoji, poskušati gosp. Stritarja sméšiti samo zato, ker je genijalen mož, kateri se jim nij še nikoli uklanjal, in kateri, če nema o slovstvu drugih zaslug, ima vsaj to, da je prvi slovenski pesnik zdanje dobe, ter da so njegove lepoznavske novine „Zvon“ bile take, da samo ene številke teh novín ne bi spisala vsa noviška mrgolázen, če se do razpoka napné. Le črevlje sodi naj kopitar! ali bolje rečeno: kopita, parklje sodi naj novičar!

A vrtnimo se k pisavi Preširnovéga imena! Če so res „Novice“ grajale, da se slovenska imena tako rada pačijo, uspeha so do zdaj imele vrlo

malo, ker sicer se ne bi še vedno tako grdo pačila baš v noviškem stolnem gradu Ljubljani, in tukaj baš v najgorkejšem noviškem gnjezdu, namreč v čitalnici. Pojdi predragi — b —! malo po beli Ljubljani, ter oziraj se, kako so popisane deske takih slovenskih trgovcev, ki so v čitalnici kuhani in pečeni! Da o slovenskem jeziku niti govora nij, to se umeje samo ob sebi, ker je slovenskih mož groza, celó svoja čisto slovenska imena po slovenski pisati. Na vélicem trgu hitro najdeš gosp. Soúvana, po francoski zasuknenega, če tudi mu je ime dala poštena slovenska sova; dalje proti staremu trgu zapaziš desko gosp. Jamsehka, a nasproti njega te v oči zbode gospod Matija Kuscher, da-si je ón Jámsčák, ta Kuščár. In kaj te čaka v čitalnici, dragi — b —? Slišal bodeš, kako starina in mladina, upazen svojega naroda, golčí o gospodih, katerim je ime: Gêrmek, Gêrm, Kêrčon, Kêrsnik, Slémenik, Zúpan, Zúpane, Zupánšie, Vódnik, Skále, Skabêrne, Stáre, Uranič, Bélar, Sáje, Šeráve itd. Nepokvárjeno slovensko uho, ne še privajeno tega, v gosposko-germanskem duhu predélanega izrékanja ob pravem niti razumeti ne more ljubljanskih narodnih ste-

ljenja železnic. Kmetje so začeli iz bolj nerodovitnih in bolj obljudenih krajev v južno Rusijo vreti, kar popred niso mogli, in tako je zdaj mogoče tiste plodne kraje južne stepe obdelavati, kjer se do najnovejše dobe delavci po nobeni ceni ni dobili. Železnice pa pripomorejo, da se pridelki morejo k morskim bregovom spravljati.

Pa železnice v južni Rusiji niso samo zemljedeln koristne. One so tudi pripomogle, da so se odprla podzemeljska bogastva Ukrajine in donske zemlje.

Koliko premoga, železnih in drugih rud južna Rusija v svojih nedrijih skriva, je „Slov. Nar.“ o različnih prilikah že v prejšnjih svojih tečajih opisaval. Toda vse to je moralo mrtvo in brez vse koristi ležati, kajti tam, kjer so rude, ni bilo topiljiva; premoga pa zato niso mogli dovažati, ker bi bila vožnja več stala, nego je bilo vse vredno. Zdaj pa je vse drugače. Po železnicah se more rudnikom premog po nizki ceni dovažati. Kjer so bile pred samote, so zdaj že velikanske fabrike, ki železne in sploh rude obdelavajo. In tako je nastalo za južno Rusijo novo življenje, izbudile so se pred neznane njene moči, na blagor cele Rusije. Kar pa je še posebno važno pri tem, je to, da so trgovci začeli velika zemljišča kupovati in prav za prav obrtniško obdelavati. Važno se nam to zato zdi, ker bo denar, ki se bo za zemeljske pridelke dobival, zanaprej na Ruskem ostajal in tako povečeval denarno moč ruskega naroda.

Plemiči, v čijih rokah so dozdaj skoraj izključljivo zemljišča bila, so imeli navado, denar, ki so za pridelke svojih graščin potegovali, v Parizu in po drugih velikih mestih zapada zapravljati, in tako na zadnje na Ruskem ni bilo toliko denarja, kakor bi ga imelo biti. Ta napaka je sicer, kar je kmet osvoboden, od leta do leta jenjavala, in nadejamo se, da bo popolnem nehala. Car in carica sta letos že zgodaj šla v Krim, namesto na Nemško ali na Laško, in kar so železnice do Črnega morja zagotovljene, so začeli bogati Rusi sploh v Krimu ob morskimi bregovih lepa poslopja napravljati si, da čez leto tam prebivajo.

Dopisi.

Iz Ljubljane. 2. aprila. [Izv. dop.] Po vsem mestu je danes počil glas, da ima Dežman že dekret kot deželni glavar, in Aleksander Auersperg kot c. k. deželni predsednik, že v rokah.

Tako smo torej kranjski Slovenci dobili od nemškega ministerstva enega Dežmana na čelo deželnega zastopstva. Reklo bi se vodo v Savo nositi, ko bi hotel tu ponavljati kaj je Dežman in kak udarec v lice se je Slovincem storil s tem imenovanjem.

brov, da govore o svojih ljudeh, katere neumni kmet imenuje: „Grmek, Grm, Krčón, Krsnik, Slemenik, Župán, Župánec, Župánčič, Vodnik, Skalè, Skabrnè, Starè, Vranič ali Vránič, Belár, Sajè, Žarôvec (ne: Žerôvec, kakor bi tudi bilo treba pisati: Jarán, Jarín, Jaretina, Jariha, Jariša, Jarála, ane: Jerán, Jerín itd., ker slovenščina korenike jer nema nego ima samo jar.)

Gospod — b — zdaj utegne poprašati: kaj imajo ta imena posla s Prešérnom? — Počakaj malo, sladki otročiček! Odgovora ti ne ostanemo dolžni. Vidiš, kakor je: Skabérne, Kêrčón, pokvarjeno, enako neslovenski je čistim ušesom tudi izrékanje: Prešérn, malo ne tako s kislozakrivljenimi usti izgovorjeno, da bi mu najbolje ustrezala pisava: Prešárn, kar celó tvojemu razkovemu sluhu morebiti ne ugaja, ker ne zveni ožje od tiste nemške besede, o kateri Jakob Grimm piše, da je bila uže iz početka pošteno široka, a potem so jo njegovi rojaki še bolj neusmiljeno razširili, ker so končni s premenili v š. In slavnega slovenskega pesnika so vsi vrstniki njegovi res imenovali Prešérna (Prešárna), ter tako ga imenujejo še zdaj stareji ljudje, kateri so živega poznali. Da,

Imamo torej na čelu deželnega zastopa moža, ki je prototip neznačajnosti, moža ki je bil l. 1849 p anslavist in je pel „Slavo Slavjanom“, ki se je l. 1861 dal zapeljati po svoji brezumni častilakomnosti, da je javno prešel v nemški tabor, a vsaj še nekoliko držal slovenstvo, izrekaje 14. junija -1861 v državnem zboru na Dunaji, da je sicer „Slovenec in zastopnik dežele kjer skoro sami Slovenci prebivajo“, ki pa je v poslednjih letih odločno še dalje šel in se s krvjo zapisal stranki, ki poje „Wacht am Rhein“, prusko pesem, ktera hoče naznanjati narodno smrt prebivalec „dežele, v kateri skoro samo Slovenci prebivajo.“

Gospod Dežman, zdanji deželni glavar je nekdanj javno na ulici svojemu bivšemu prijatelju nekje na šentpeterskem predmestju jezik pokazal in svoje izobraženje dokazal. Zdaj ga je menda ministerstvo za to lepo lastnost odlikovalo, da bi Slovincem ravno to „spoštovanje“ pokazalo, ktere ga je z onim dečinskim činom zdanji glavar staremu Z. hotel izraziti. Ali — — krugla hodi samo tako dolgo na vodo, dokler se ne ubije.

Iz Trsta. 29. marca. [Izv. dop.] (Čehi in Kraševci. — Stanje javne varnosti.) Vsakega človeka, ki ima kaj sreče za pravico, mora srd zgrabiti, ko sliši in čita o grozovitnem tlačeni Čehov. Mi stražniki slovanskih jadranskih obalov spremljamo s srčnim sočutjem stiskavanje naših bratov ob Vltavi, ker vidimo, da zmaga Čehov mora tudi nam prinesiti ono, kar nam gre po postavah pravice in narave.

Odkar je Černe Kraševce prodal, pomagavši s svojim glasom našim najhujim sovražnikom ustavovercem k potrebni večini, je na Krasu življenje postalo vse drugo. Mnogo kmetov, kateri še poprej niso imeli jasnih pojmov o poslancih in državnem zboru, zdaj po posvetovanji in odposlanji nezaupnice Černetu dobro znajo, kaj je poslanec in kaj državni zbor. Černe jih je to naučil. Narodno gibanje je postalo med Kraševci sedaj na prav ugoden način živo in splošno. Ob nedeljah se kmetje shajajo in skoro samo in edino o sedanji politiki in izneveru Černetu govorijo. To zaslugo ima res Černe, da je narodno zavest pri Kraševcih tako obudil. Ako bi bil v državnem zboru zvest ostal federalistom, tedaj bi sedaj na Krasu ne bilo tako živega narodnega gibanja.

O stanju javne varnosti v Trstu sem že mnogokrat moral neugodna sporočila Vam pošiljati. Pa danes moram žalibože zopet nekoliko donesti h kroniki dejanj surove sile. Na evetno nedeljo zvečer se je v veliki gostilnici „pri zelenem hribu“ (al monte verde), last bratov Kozlerjev, zbralo precej ljudi večidel težakov in delavcev. Pridejo v gostilnico neki godci italijanske narodnosti in

zagodejo italijansko himno. Sedaj hočejo nekteri, naj godci z italijansko himno utihnejo, drugi pa se tej želji ustavijo in kmalu skočita dva eden nad drugega, plinovi plamni se ugasnejo (ugasnil jih je krčmar Kermelič, da bi se nasprotniki ne videli), vname se strašen boj s stoli, noži, tudi samokresi so se čuli. Med bojem, kateri se že sme klanje imenovati, se je slišalo ihtenje žensk in otrok, to da malo, ker je bil hrush tak, da se je vsa gostilnica tresla. Ljudje so od vseh strani vkup privreli in ko pride policija, se je boj obrnil tudi proti njej in še le potem, ko so policaji in vojaki hišo popolnem oblegli, je počasi nastal mir. Ko so zopet plinove luči užgali, bilo je grozno pogledati v gostilnico. Vse je bilo polno krvi. Od ljudi je eden precej mrtev obležal, drugi pa so bili vsi zrezani in zbodeni. Morali so vse v bolnišnico spraviti, kjer mnogim smrt žuga. Trst je bil nekdanj mirno mesto, sedaj pa ga moramo v eno vrsto postaviti z napolitanskimi kraji. Pošten človek si že skoro ne upa iti v pivarno ali krčmo, ker vedno se čuje, da je bil kje kdo zaboden. Na evetno nedeljo sta se dva mlada fantalina s kakimi 17 leti, sprla in z noži eden drugega hudo ranila. Ako to naprej pojde, bomo kmalu imeli v Trstu resnično podobo pestne pravice. Naši lahoni nosijo, prav tako ko v „zedinjeni Italiji“ njih rojaki, vedno bodala pri sebi. Vsak že nekoliko odrasli lahon ima bodalo ali temu podoben nož vedno pripravljen, da ga zasadi o prvem prepiru nasprotniku v prsi. Pač bi bilo v Trstu obsedno stanje bolj opravičeno, ko v Kolinu!

Politični razgled.

V velikonočnih praznikih je praznovala tudi politika, tako da danes ni važnega s političnega obzorja poročati. Časniki prinašajo velikonočna razmišljanja. Vsi žele miru, žalibog da ostaja ta želja samo teorija, kajti v dejanji si protivniki želé samo tak mir, ki bi nastal po tem, ko bi mi Slovanje zlomljeni in onemogli na tleh ležali.

Iz Kolina, kamor je namestnik Koller tlačeče vojaško vkvartiranje vrgel, je potovala deputacija k cesarju in kralju v Pešto, da bi ga prosila, naj da odpraviti Kollerjeve naredbe v Kolinu. Deputacija ni bila puščena pred cesarja. „Politik“ prinaša vsled tega jako miren članek in naglašja, da ima vladar stati nad vlado in strankami, da je znamenje udanosti in ljubezni do kralja, ako sploh deputacije še k njemu hodijo.

Samo na Českem borba tudi v praznikih ni utihnula. Na obeh straneh so se delale priprave za volitve z dozdanjo neumornostjo in vladen pritisk ni odjenjal, temuč se, če mogoče še povečal. Kupovanje graščin, ktere imajo glasove v volitvah

O, uže vidim, kako oba náme letita, kričoč: najsetorej piše Prešérin, kakor je napósled sam hotel! — Prosim, postojta malo, predno me podereta in na pravopisni prestol posadita Prešir-novega imena obliko, kakoršne pesnik zdaj sam ne bi odobral, ako bi še živel. Povedi mi, abecedarček — b —! zakaj ti pišeš: „pesnikov brat Jurij, a ne, kakor je bilo do najnovejše dobe navadno: Jurí? Saj vendar veš, da bi ta upokojeni gospod sam sebe tako malo kedaj bil hotel podpisati: Jurij, kakor bi mu nikoli iz peresa ne bilo moglo uiti: Prešíren, ako bi se namreč bil slovenski podpisoval. Utegneš mi odgovoriti: samo en Jurij me še ne dene v koš; ne ustrašim se jih deset! Besedo: Jurij zategadelj tako stavim, ker zahteva zdanji pravopis. — Res je, moj vrli — b —! Vidim, da ti in tvoje „Novice“ nijsta vsa tako samoglava, kakor se na videz kujata; počasi, ako tudi nerada, od vseh strani rinena, poprimeta mnogo novih stvari, katere se niso zavrgle vama v glavi, in če se ne motim, uže „Novice“ same so pisale baš Prešíren, česar zdaj vendar ne morem trditi za gotovo,*) niti se

*) A je gotovo. Na pr. Novice l. 1870 na 390. strani naznanjajo predstavo v spomin Preširna na dveh

velikoposestnikov nadaljevalo se je od obeh strani. Ustavoverci so se te dni ustrašili poročila, da je zmaga že za narodno stranko gotova.

Hrvatski sabor je sklican z najvišjim ročnim pismom 29. marca na dan 15. junija tega leta. Do tačas morajo torej nove volitve na Hrvatskem končane biti.

Na Španjskem so sedaj volitve za državni zastop (cortes) in republikanci delajo z vsemi močmi, da bi zmagali. V Granadi je vlada na nepostaven način eno republikansko družbo razgnala, kar je krvav boj uzročilo. V Sevilli se enakih dogodkov boje. Moč kralja Amadea se izpodkopava in že se govori o premembi v osebi španjskega vladarja. Kralj Amadeo je sicer srčen, a dvomi se, ali se bode mogel obdržati.

Razne stvari.

* (Slovenska ministerijalnost.) Denšnjega ministerstva, katero si nadevuje po svojih organih ime „nemško“, katero edinostno in kompaktno proti Slovanom dela, menda živa federalistična duša ne hvali, niti v njegovi celoti, niti po edinih njegovih udov. Samo slovenske, na duhu in umu ostarele „Novice“ so tako visokopolitične in tako oportunske, da pokadé českuemu renegatu in ministru Chlumetzskemu, češ, da je v Mariboru pri odprethi vinorejske šole za narodno stranko pomirljivo govoril. „Slov. Narod“ je ta govor v 30. številki v uvodnem članku osvetil. Da celo pametni Nemci niso tako ministerijalni kakor naš postaren monitêr, naj priča sledeča nemška sodba. Prvi vinstveni nemški strokovnjaški list „Weinlaube“, (št. 7) kterege izdaje v Klosternenburgu slavni nemški učenjak in strokovnjak baron Babo, pravi o tej svečanosti in o govorih v Mariboru govorjenih: „Iz govorjenih govorov se vidi, da je imela vinstvena šola zato toliko visocih botrov, ker se je s tem dokazovala visoko-uradna skrbljivost za materijelni blagor kmetskega prebijaletstva upornih (widerhaarig) Slovencev; drugod se doslej žali bože ni opazilo, da se visoki gospodje „tam gori“ za uborneže (aschenbrüdel) deželne kulture več interesirajo kot dozday, dasi bi imeli vzroka dovolj.“ Od kraja smo mislili, da „Nov.“ po svoji šegi samo zato ministra pohvalijo, da bi prokleti jim „Slov. Narod“ dementirale. A poroča se nam, da je uzrok tudi ta, da kmetijske Novice vsakega kmetijskega ministra rade „špogajo“ zavoljo onih grošev, ktere kmetijska družba dobi. To je politika Ezavove leče, po Preširnu: „za peseta kruha kos, da lajal več ne bo“.

* (Dr. Razlagovega „Pravnika“ slovenskega) štev. 5, 6, 7 in 8 za mesec mare in april pridejo ob enem ta mesec na svetlo, ker

prinesejo vse po novem zemljeknjižnem redu potrebne obrazce odlokov, vpisov itd. ter tudi nekterih vlog, kar na drobno tiskano obsega 2½ pole. Vsled nove notarske postave se bode bolje pogostoma rabil slovenski jezik in nobeden sodnik in zemljeknjižni uradnik se ne bode mogel izgovarjati, da nema za dotične rešitve potrebnih obrazcev, kakor jih je v nemškem jeziku izdala državna tiskarnica.

* (Slovensko gledišče.) Zadnja predstava dramatičnega društva v Ljubljani na veliki pondeljek („Zapravljivec“) je izpadla izvrstno. Gledišče je bilo prenapolneno in igralcem se more reči, da so svoje naloge vršili, kakor jih bolje ne more lehkó zahtevati kmalu kako provincijalne mesto.

* („Umno kletarstvo“) ali poduk kako z vinom in vinskim moštom ravnati, katero knjigo piše dr. Vošnjak, je odbor družbe sv. Mohorja sklenil prihodnje leto izdati. To navajamo, ker je po pomoti našega tiskarnega zlagatelja v zadnjem listu na koncu poročila o družbi sv. Mohorja bilo izpuščeno.

* (Imenovanje.) G. Karel Pleško, dozday adjunkt v Kamniku, je postal okrajni sodnik v Črnomlju. — Minister za uk in bogočastje je imenoval gospoda Jožefa Stareta, do sedaj učitelja na gimnaziji v Požegi, in gospoda Janeza Poljanca, do sedaj suplenta na gimnaziji v Mariboru, za prava gimnazijalna učitelja v Novem mestu. Oba sta Slovenca.

* (Prazne službe.) Na Kranjskem je prazna služba davkarja III. reda (IX. dietni razred, 1000 gld.), eventuelno služba davkarskega kontrolorja (1000 gld. ali 900 gld. ali 800 gld.) in eventuelno služba davkarskega oficijala (700, 600 ali 500 gld.) Pri vseh teh službah je treba kaveije v znesku letne plače in znanje deželnih jezikov; prošnje v treh tednih finančnemu ravnateljstvu v Ljubljani. — Pri rudniški šoli v Idriji učiteljska služba za 2. razred in sadjerejo (315 gl., 18 gld. 90 kr. za drva, prosto stanovanje); prošnje z dotičnimi spričali v štirih tednih c. k. rudniškemu ravnateljstvu v Idriji. — V Slovenjem Gradcu na Štajerskem služba nadučitelja (600 gld. plače, 100 gld. opravilne doklade, stanovanje); prošnje do konca aprila krajnemu šolskemu svetu v Slovenjem Gradcu. — V Vremu na Kranjskem služba učitelja; prošnje do 10. aprila okrajnemu šolskemu svetu v Postojni.

* (Slovanska edinost.) Dunajski in magjarski listi so raztrobili po svetu novost, da gredo iz Hrvatskega veljaki gospodje dr. Makanec, dr. Kopač (rojen Slovenec) in dr. Barčič kot deputacija v Turin Košutove alijance prosit. V zadnjem „Obzoru“ imenovani gospodje izrekajo,

da je to laž, rekši, da hrvatski narod ni še tako globoko pal od nekdanjega sovražnika milosti prositi. „Kar se pa naših českih bratov tiče — pravi ona trojica — to podpisani, kakor tudi vsi drugi Hrvati in Slovenci želje, da bode med Čehi in Jugoslovani zveza čem ožja in močnejša v ljubezni in pripomoči“.

* (V slavo Preširnu) in Vodniku bode v Gorici dijaška beseda, kakor „Soča“ poroča, v saboto, 6. aprila, v dvorani goriške čitalnice.

* (Društvo poštnih uradnikov,) katero so pred kratkim po izgledu svojih vrstnikov v drugih deželah ustanovili poštni uradniki na Kranjskem in Primorskem za varovanje svojih interesov, ima svoj sedež v Ljubljani. Občni zbori društva bodo držani ali v Ljubljani ali v Kopru. Predsednik društva je poštar g. Martin Dragan v Beli peči.

Gospodarske stvari.

— *Stem odpiramo nov oddelek v svojem listu. Prinašali bomo v njem kratke zaznamke o vseh stvareh, ki se tičejo materijalnega stanja našega naroda. Vsako soboto bodo čestiti naročniki dobili cene najnavadnih obrodov naše zemlje na trgih, s katerimi je naš narod v zvezi. Da pa nalog, kateri smo si s tem novim oddelkom v listu postavili, izpolniti moremo, se obračamo tu do vseh rodoljubov, s prošnjo, naj nas blagovolé obilno podpirati z dopisi in poročili o materijalnem stanju našega naroda, posebno rodoljubnim gospodom trgovcem in obrtnikom velja naša prošnja, katero upamo, da bode vsak, komur je mogoče, rad izpolnil.*

Uredništvo „Slov. Naroda“.

— Vinogradno društvo se je ustanovilo v Ormuži in si postavilo namen, poboljšavati vino v Ormuški okolici s skrbjo za dobro obdelovanje vinogradov in sajenje žlahtnih trt.

— Za železnico iz Loke čez Razdrto v Trst se poteguje tržaški mestni zbor v posebni spomenici na ministerstvo in pravi, da bi imenovana železnica mogla konkurirati z vsemi železnicami čez Alpe in da jo Predilska železnica ne bode mogla nadomestiti. Ministerstvo naj torej kmalu predloži državnemu zboru postavo o črti Loka-Razdrto-Trst in naj v oni postavi zagotovi, da bode stavilo tudi železnico iz Trsta čez Lokvo v Karlovec, železnico iz Trsta čez Pazenj v Pulj, in iz Razdrtega v Gorico.

— Nova pošta se je odprla 1. aprila pri sv. Barbari v Halozah.

— Za stavljenje železnice iz Trbiža v Beljak se ponudbe še do 10. aprila sprejemajo pri c. k. priv. Rudolfovi železnici.

mi to ne zdi nič važno, ker o takih poslih „Novice“ nemajo nikakoršne svoje misli, torej o njih ne morejo zakonov postavljati.

A zdaj, ko sva Jurija v kraj dela, ali ti pišeš: prepern človek (ein streitsüchtiger Mensch)? Zelen od same jeze mi odgovarjaš: ako tudi sem abecedar, a to znam, da ta pridevek izvira iz besede: prepir, in da je treba pisati: prepiren! — Modro golčiš! Ne bil bi mislil, da toliko znaš, ker si še tako nežen. A zdaj sem te po ovinkih zvabil tja, kjer sem te hotel videti. Poslušaj me torej, in dobro si otrebi ušesa, da ne pozabiš, kar ti porečem. Uveriti se imaš, da na pravopis menj grešiš, ako pišeš: Juri namesto: Jurij, nego ako namesto: Preširen postaviš: Prešerin, ali celó: Prešern.

Ne utegnem razlagati vsega, kar bi se o naših osebnih imenih (priimkih) dalo govoriti, ker s tem bi se popisala obširna knjiga; a kolikor zdaj potrebuješ in moreš umeti, toliko ti bodi povedano. Slovenska osobna imena so nekatera iz nezloženih samostavnikov, na pr. Jánjčar, Pétrič, Zaméjce, Pogáchnik, Jarán itd.;

krajih; sedem strani dalje poročajo o slavnosti Preširnovi, godu Preširnovem itd. Uredn.

druga so zložena: Gázibrod, Gázivoda, Dobrodrúg, Vodopivec, Pustohribee itd.; druga zopet ali iz deléžij (participij) porojena ali so celó deležja sama: Držéčnik, Razpét, Zálétel, Zavrl, Premrl (ne: Premru, kajti v Črnem vrhu, kjer je mnogo ljudij tega priimka, govoré: ta njiva je Premrlova); a nekatera so pridevki (adjectiva), na pr.: Pokôren, Širók, Medén, Trúden, Tráven, poleg: Tréven (oboje znači: grasig, kajti v starem jeziku čitaš: trava, in: tréva, gras), Grúden (schollig, od koder ima tudi mesec november in december ime zaradi ledenih in zmrzlih grud po cestah in potih, zatorej čitamo: po grudnu puti, bē bo togda mēseč' gruden", rekše nojabr", — po po grudnem poti, kajti bil je tedaj mesec gruden, rekše november.) — Zdaj, ljubeznjivi — b —! povedi mi, če moreš, v katero teh vrst meniš da spada Preširen? — Dobro si pogodil! Torej v tisto vrsto, kjer so imena iz pridevkov. A še to bi rad slišal, imajo li priimki v sebi kaj zmisla, ali so morebiti samo takisto zgrajeni, da nič ne značijo? Kako sodiš? — Odgovarjaš, da tega o vseh priimkih ne veš. Nič za to! Poslušaj torej mene! Vsak priimek, če tudi nam so zdaj neka-

teri uže temni po razumu, vsak je iz početka nekaj značil in znači še zdaj, kakor druge navadne besede samostavnega rodú; na pr. Zaméjce je človek za mejo bivajoč, Dobrodrúg je dober tovariš, Gázivoda je tak, ki vodo gazi ali brede itd. A če so priimki samo navadne besede, kako bi ti rekel, ali so pokorni tistim pravopisnim pravilom, katerim so te besede pokorne, ali niso? — Torej tega se zopet ne predruješ odgovoriti, posebno zato ne, trdiš, ker se tudi Nemci v priimkih ne držé nobenega stalnega pravila. Nemci! vedno sami Nemci! Ali ne čutiš, kako si uže do kostij ves ponemčen? Ako Nemci tako nedosledno delajo, treba li, da ti za njimi laziš? Posnemaj Nemce rajše tam, kjer so posne-manja vredni, a kjer ga niso, tam bodi ti pametnejši, če moreš. Nemcem pozneje o tej stvarí namesto mene odgovori drug slaven mož njih krvi; zdaj te samo še vprašam: kako so delali Grki in Latinci, ki so imeli pravopisje bolj po naše osnovano, vsaj kar se načél tiče? Ali so priimke tudi pravopisno ločili od navadnih besed? Nikoli se niso domislili take neumnosti, ki je porojena v mrakoviti dobi srednjega veka. S kratka, priimki in vse svojska imena so vedno in povsod pokorna samo tistim pravopisnim pravilom, katerim vse navadne besede. Edino to je pametno, vse drugo brezumno! (Dalj prih.)

— V Wieliczki je vir, iz katerega je voda v solnik pritekala, na naglem usahnil. Rudarji so vsled tega osupnjeni in se boje, da bode voda drugje prodrla v solnik.

— Pošte na železničnih vlakih prodajajo od 1. aprila kakor drugi poštni uradi koleke za pisma in korespondenčne liste. Tako bode potnikom mogoče med vožnjo samo male dopise poskrbeti.

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:
Prenesek iz št. 37 „Slov. Nar.“ . . . 566 94
Po gosp. drd. Šuklje-ju nam je došlo
84 gld., nabranih pri slovesnem komersu dunajskih študentov v čast
Preširnu 84 —
Skupaj . 650 94

Dunajska borska 3. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld. 70 kr.
1860 drž. posojilo	102 „ 25 „
Akcije narodne banke	8 „ 38 „
Napol.	8 „ 81 „
Srebro	108 „ — „
C. k. cekini	5 „ 26 „

Kovane uradno preiskavane **decimálne** vage četirioglate oblike:

Nositeljna moč: 1 2 3 5 10 15 cent.	
Cena, gld.: 18 21 25 35 45 55.	
Nositeljna moč: 20 25 30 40 50 cent.	
Cena, gld.: 70 80 90 100 110.	

Balanceirne vage:

Nositeljna moč: 1 2 4 10 20 30 fnt.	
Cena, gld.: 5 6 7.50 12 15 18.	
Nositeljna moč: 40 50 60 70 80 fnt.	
Cena, gld.: 20 22 25 27.50 30.	

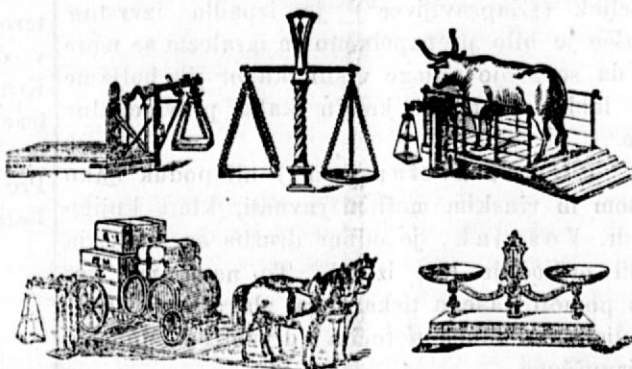
Vage za živino z železnim obročjem in utegi (gevihti):

Nositeljna moč: 15 20 25 30 40 50 cent.	
Cena, gld.: 150 170 200 230 300 350.	

Mostne vage:

Nositeljna moč: 50 60 70 80 100 cent.	
Cena, gld.: 350 400 450 500 500.	
Nositeljna moč: 120 150 200 300 cent.	
Cena, gld.: 600 650 750 900.	

L. Buganly & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte druge vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—83)

Sladova mila

za rabo pri kopeli in toaleti,

so izvanredno dobra za boleznj v muskulih, kosteh in živcih (izrek knjeza Bismarcka, barona von der Heydt in baronke Graffenriedske itd. itd.), odpravijo vse nesnage na koži in napravijo čvrsto zdravo kožno barvo. (Po poročilu časnika „Wiener medicin. Presse.“)

Pravo se samo dobi po dornega založnika

Janeza Hoffa c. k. konces. centralni zalogi,

Dunaj, 11 Kärntnering 11

V Ljubljani pravo samo pri gosp. **Martine Golobu.**
V Ljubljani pri gosp. **Ant. Deperis-u,** apotekarju.

5000 trsnih sadežev 2letnih, dobro vkoreninjenih Šipon ali mosler in erjavina (rother Portugiesler) oddam iz lastne trsnice **1000 po 14 gld.** (60—3)

v Poljane (Südbahnstation Pöltsehah postavljene).

Dr. Vošnjak v Ljubljani.

Friedmannovo

naznanilo reči po krajcarji

dokazuje, da se vsaki konkurenciji ustavlja; čeravno so reči po nezaslišano nizki ceni naznanjene, vendar po vrednosti bolj zadovoljujejo, kakor se pričakuje.

1 kr. 5 jeklenih peres.	15 kr. ščipalec za smodke.	15 kr. 1 par velikih nogovciv za gospode.
1 kr. 2 dobra peresnika.	5, 10, 20, 30, 40 kr. različne reči pripravne za darila gospod. gospodom, dečkom in deklicam.	15 kr. 1 par velikih močnih nogovciv za gospe.
1 kr. 1 zvezek za pisanje.	6 kr. 12 kodralcev iz dobrega usnja.	15 kr. 1 par cvrnatih rokovic za gospe.
1, 2, 3, 5 kr. različni parfumi-rani umetni ognji za izbo.	8 kr. otroška ura z verižico.	15 kr. jermen za pled iz usnja.
2 kr. ena žlica za kavo iz me-tala, posrebrana.	10 kr. 1 par cvrnatih rokovic za otroke.	15 kr. jedna priprava nož villice.
2 kr. 1 kos činega mnila za toileto.	10 kr. ena fina svilna petlja za gospode.	15 kr. ena steklenica činega parfuma.
3 kr. 1 praktičen ključedržec.	10 kr. ena fina knjižica za notice s pratiko.	15 kr. steklenica prave kolonjske vode.
3 kr. 1 krtača za mazanje.	10 kr. 1 škatala z 12 lepimi bar-vami.	15 kr. fine škarje.
3 kr. 2 knjižici činega papirja za Havancigare.	10 kr. en smodkedržec iz prave morske penice.	20 kr. 1 par cvrnatih rokovic za gospode.
3 kr. en patentiran gumbnik za čevlje in rokavice.	10 kr. fina garnitura, broša in uhanj.	20 kr. steklenica tekočega lina, ki se lahko mrzel rabi.
3 kr. 1 kos gumlja za brisanje.	10 kr. ena steklenica prefinja parfumiranega olja za lase.	20 kr. velika harmonika na meh.
3 kr. ena mašina za vdejanje.	10 kr. ena verižica za škarje.	20 kr. jermas za kruh iz drota.
3 kr. ena fina knjižica za notice.	10 kr. en glavnik iz bivolovega rogu.	20 kr. krtača za glavo, dobre sorte.
3 kr. 1 kos činega pečatnega voska z vonjavo.	10 kr. dobra ključavnica za škrinje.	20 kr. mašina za lovenje bolh.
3 kr. 1 skudelica iz pleha.	10 kr. en merilnik, dunajska in francoska mera.	20 kr. žepen termometer, dobro reguliran.
3 kr. 1 fino kresalo napolnjeno z žveplenkami.	10 kr. en merilnik, dunajska in francoska mera.	20 kr. praktičen raztegavec za rokavice.
3 kr. 1 steklenica dunajske na-predovalne tinte.	10 kr. en merilnik, dunajska in francoska mera.	20 kr. fina žepna krtača z glav-nikom in zrealon.
4 kr. 1 eleganten okvir za foto-grafije.	10 kr. 1 čeden pahljavec.	20 ki. 1 par vaz za cvetlice iz porcelana.
4 kr. 1 predalnik za barve z 12 barvami s čopičem.	10 kr. 1 par skudelice za kavo iz porcelana.	20 kr. dober anglešk daleko-gled, ki kaže četrtille daleč.
4 kr. en prač prižigalnice.	10 kr. en porcelanast krožnik za pomizje.	20 kr. dobra angleška britev.
4 kr. en posrebrnen naprstek.	10 kr. ena praktična smodkarnica.	20 kr. 1 par močnih, dolgih ženskih nogovic.
5 kr. eno žepno zrcalo.	10 kr. 100 finih šivank, sortiranih.	20 kr. blazinica za šivanje, ki se da priviti k mizi.
5 kr. ena ustna harmonika.	10 kr. ena dobra denarnica.	20 kr. 1 par prekoramnice.
5 kr. ene klečce za sladkor.	10 kr. 1 par otroških nogovic.	20 kr. cela jedna priprava, nož, villice in žlica.
5 kr. 1 par podvezkov.	10 kr. pipa za tobak z cevjo.	20 kr. 100 finih zavrtkov za pisma.
5 kr. ena žlica iz metala, po-srebrana.	10 kr. pipa za smodke iz morske penice.	25 kr. solčna ura, dobro regu-lirana.
5 kr. eno žepno kresalo.	10 kr. en trosivec za sladkor.	25 kr. album za fotografije.
5 kr. en mamilvec.	10 kr. eno obesljivo kresalo.	25 kr. nanosnik, optično steklo.
5 kr. ena čedna verižica za uro.	10 kr. pas iz lakiranega usnja.	30 kr. jermas za na trg.
5 kr. ena manšeta za svetilnik iz stekla.	10 kr. en fin medaljon iz pozla-čenega bronca.	30 kr. patentiran brus za vsako rezalo.
5 kr. ena srebrna krogla, naj-boljša značilna za metal.	10 kr. en čeden žepič za uro iz žamet.	30 kr. najnovejša angleška eu-zala za otroke; pri rabi teh eu-zal doživke ni treba.
5 kr. različne igrače.	10 kr. ena krtača za blato.	35 kr. globus, kateri v obrazih kaže narode na zemlji.
5 kr. različne družbine igre.	10 kr. fina garnitura gumb za manšete, predsrajnik in ov-ratnike.	35 kr. otroško gledišče s podo-bami.
5 kr. čedna knjiga z podobami s textom.	10 kr. en praktičen odmašivec.	35 kr. velika, močna šolska torba z jermenj.
5 kr. 1 fina broša.	10 kr. en centimeter.	40 kr. 100 finih papirjev za pisma.
5 kr. en čeden prstan.	10 kr. ena tabakira.	1 fl. 20 kr. dober velik dežnik.
5 kr. en praktičen kazalec, da-tuma.	10 kr. ene dobre jeklene škarje.	1 fl. 30 kr. ura za izbo, dobro regulirana, s poroštom za dve leti.
5 kr. ena skudelica za kavo.	10 kr. niz pravih koralid.	2 fl. 80 kr. Cela garnitura za pisarsko mize iz vitkega bronca, obstoječa iz: 1 pisala, 1 poteže-valca pisem, 2 visokih svetil-nikov, 1 ročnega svetilnika, 1 termometra, 1 kresala, 1 moš-nice za uro, 1 peresnika, 1 pe-pelnika.
5 kr. ena fina manšeta za luč.	10 kr. steklenica najboljšje vode za snajenje madežev.	
5 kr. 1 kos glicerinskega ali rastlinskega mnila.	10 kr. lepa oblečena puža.	
5 kr. 1 kos fine voščene pomade.	10 kr. krtača za zobe.	
5 kr. en obročni glavnik iz kav-čuka.	10 kr. fin glavnik za česarje.	
5 kr. Najboljša rastlinska pasta za zobe.	10 kr. 1 par modernih uhanov.	
5 kr. ena hranilnica iz pleha.	10 kr. en lonček pomade za krepčanje lasov.	
5 kr. 1 par hlačnih varovalcev.	10 kr. platenica za štrikanje.	
5 kr. lepe plehaste trompete.	10 kr. 100 dobrih zobotrebecv.	
5 kr. ena piščalka za lov ali za signale.	10 kr. izprašivec za obleko.	
5 kr. ena smodkarnica, nova in praktična.	10 kr. zvižavec za lase.	
5 kr. en karton s 3 kosi činega pečatnega voska.	10 kr. moderna urna verižica.	
5 kr. 12 svinčnikov.	10 kr. album z 12 obrazi iz Dunaja.	
5 kr. en zamašek.	10 kr. nožič z 2 klinjama.	
5 kr. najlepše fotografije.	10 kr. 20 kr. lepe palice za na sprehode.	

Zastonj in franko dobi vsakdo en ilustriran katalog, v katerem je tisuč-vrstno blago zapisano.

A. Friedmann, Wien, Praterstrasse Nr. 26.

Avstrijsko centralno stavbno društvo

na Dunaji,

ustanovljeno na vzajemnost s temeljnim kapitalom v znesku

5 milijonov goldinarjev,

od katerih se bodeta izprva 2 milijona emitirala,

daje vsakemu priliko, si z malimi mesečnimi plačili od 10 goldinarjev na višje in z enkratno pristopnino v znesku 20 goldinarjev lastno hišo, posestvo, graščino itd. pridobiti. Vsako plačilo daje do prve bilance 5 percentov obresti in je deležno vsega čistega dobička društva.

Pisma o pristopu s priloženimi zneski sprejema glavno zastopstvo avstrijskega centralnega stavbnega društva:

Rothschild & Co., Dunaj, Opernring 21,

kjer se prospekti, pravila itd. brezplačno razdavajo in razpošiljajo.

(44—5)

Menjavnica

dunajske komisijonske banke

Kohlmarkt 4,

(56—5)

emitira

potegovalne liste

na pozneje zaznamovane vrste sreček in se smejo te sestave že za to k najbolj koristnim šteti, ker je vsakemu lastniku takega potegovalnega lista mogoče vse glavne in stranske dobiteke samemu napraviti in razen tega obresten znesek

30 frankov v zlatu in 10 gld. v bankovcih

užiti.

Vrsta A. (Na leto 16 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 10 — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 4 srečke:

1 5perc. 1860letno drž. srečko za gld. 100.

Glavni dobiček gld. 300.000 s predkupno premijo a. v. gld. 400.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Insbruško (tirolsko) srečko. Glavni dobiček gld. 30.000.

Vrsta B. (Na leto 13 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 6. — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 3 srečke:

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Sachsen-Meiningensko srečko. Glavni dobiček 45.000, 15.000 juž-nonemške velj.

Zunanja naročila se promptno in tudi za povzetek store. — Vzdigatveni listi se po vsaki vzdigatvi franko — gratis razpošiljajo.